

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt eens per week 's zaterdags.

Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLEE, boekdrukker en uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annoucen, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement vooraf betaalbaar is bepaald op 3 fr. per jaer.

„ „ „ „ „ 3 fr. per half jaer.
Een blad afzonderlyk 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel 15 „
De reklamen „ „ „ „ 25 „

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk nit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, le COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven genieten voordeeligere conditiën.

TONGEREN, DEN 27 OCTOBER.

De keizers van Rusland en Oostenryk en de prins Regent van Pruissen houden thans eene byeenkomst te Warschau.

Wat er uit die byeenkomst spruiten zal, is nog een geheim; doch uit verscheidene feiten die deze byeenkomst voorafgegaan hebben, kan men — zoo denken wy ten minsten — haer karakter afleiden.

Het is nu stellig dat Rusland zynen gezant uit Turyn terug heeft geroepen, en dat het den piemonteeschen minister uit St-Petersburg heeft doen vertrekken. Dat is een maetregel van groot belang, die eene beduidenis heeft welke men weigert te herkennen in het terugroepen van den franschen afgezant uit Turyn: Napoleon speelt eene komedie, terwyl Keizer Alexander ernstig en openhartig te werk gaat. De russische vorst verbreekt zyne betrekkingen met Piemont, om te toonen dat hy het revolutionnair principiel hetwelk dit land beheerscht, afkeurt en zyne ondernemingen tegen Roomen en Napels blameert. Hy wil betoonen dat er tusschen hem en de revolutie niets gemeens kan bestaan, en daarom is het dat wy op gemelden maetregel als zeer gewichtig aanzien.

Oostenryk, van zynen kant, heeft eene militaire betooging gedaan tegen Piemont: zyne troepen heeft het gebragt tot op de uiterste grenzen van Venetiën, en daer gewapender hand wacht het de gebeurtenissen af, bereid om vooruit te trekken indien de byeenkomst van Warschau de uitslagen oplevert welke de oostenryksche Keizer verwacht. Onbetwisbaar heeft Frans-Joseph het regt van de uitvoering des traktaets van Villafranca te vragen, en daer Pruissen en Rusland zich beroepen op den eerbied aen de traktaten verschuldigd, denkt het ons dat de vraag van Oostenryk zal ingewillig worden. Nu, de uitvoering van het traktaet van Villafranca is de herstelling van de wettelyke magt in de Pauselyke Staten, in de Beide-Siciliën en in de herzogdommen van Modena, Toskanen en Parma.

En om geene opwerpingen te ontmoeten wegens den wensch zynere bevolkingen, heeft de Keizer van Oostenryk, vooraleer naar Warschau heen te trekken, de hervormingen in Oostenryk en Hongariën gedaan, die zoo wel in die landen onthaeld zyn geworden.

EEN GODSGEREGT.

I.

Daags voor Paeschen van het jaer 1099, werd in de edele stad Barcelona een groot feest gevierd.

Graef Raymond Bérenger III, die sinds een jaer zyn vader in het bewind was opgevolgd, had namelyk zyne plegtige huldiging tot dien stond uitgesteld, om door geen feest de algemeene droefheid ontijdig te ontwyden.

De jeugdige vorst had de edelen, de prelaten en de afgeveerdigden der vreemde hoven, ter bywooning van dat feest uitgenoodigd, en hooft doen weten dat hy zich in honne tegenwoordigheid tot ridder zou laten slaen, en van het altaer de gouden rozenkrans zou nemen om daarmede zyn voorhoofd te versieren.

De gouden rozenkrans was de kroon der graven van Barcelona.

Op gezegden dag verschenen dan ook niet alleen alle edelen, prelaten en ridders van Spanje, maer nog eene talloze schaar van vreemde vorsten en heeren. Men schatte het aantal der aanwezige ridders alleen op meer dan dertig duizend.

De regter en de aertsbisschop van Arborea waren uit Sardiniën toegeneld: de Koning van Arragon; de Koning van Castiliën, en de moorsche vorsten van Tlemcen en Grenada, waren in de onmogelykheid het feest met hun byzyn op te luisteren, maer zy werden door aanzienlyke gezanten vertegenwoordigd.

Reeds in den vroegen morgen had de jonge graef Raymond Bérenger III, in zyne goede stad Barcelona onder trompetgeschal doen afkondigen dat terstond na het Alleluia, met den klokslag van twaelf, iedereen zich van rouwgewaad ontdoen en tot het feest bereiden moest. Op het bestemde oogenblik vervulde dan ook een ontzaglyk gewemel, de een

Wat nu Pruissen aengaet, men kent de nota die het naer Turyn gezonden heeft, en in welke het zoo deftig zich beriep op de verpligting van de traktaten te eerbiedigen, tevens ten vollen afkeurende de revolutionnaire aanslagen door Piemont in Italiën begaen. Die nota is veelbeduidend, en, zoo wy het deden aanmerken, is het meer dan waerschyndlyk dat zy de goedkeuring van het engelsch gouvernement geniet, des te meer dat het officieelstaetsblad van Pruissen de verledene week verklaerde, dat die mogendheid het eens was met Engeland over de groote politieke kwestien.

Het is dan onder den invloed van die daedzaken dat de byeenkomst van Warschau plaats grypt en, ons dunkens, mag men zeggen dat zy een anti-revolutionnair karakter heeft. Alle andere toeigening ware tegenstrydig aen de feiten welke Rusland, Oostenryk en Pruissen hebben daargesteld.

Men gaat voort, byna heel Italië door, de geestelyke orders te berooven. Ziehier hoe de demokratieke *Economiste belge* de zaak beoordeeld:

« By gelegenheid der verbeurdverklaring van de goederen der Jesuiten, in het koningryk Napels, roept het *Organe de Namur* uit: — « Zy gaen schreeuwen over de verbeurdverklaring! Maer Garibaldi is eerlyk man genoeg om den eigendom hunner goederen te laten aen degenen, welke bewyzen zullen dat zy dezelve eerlyk verkregen hebben. Er is geen gevaer dat deze proef gedaan worde. »

» Het zy zoo, maer veronderstellen wy dat op zekeren dag Garibaldi, socialist, het in het hoofd krygt om de hand te leggen op den eigendom der weerdige abonnenen van het *Organe*: zouden deze ook niet bekwaem zyn om over de verbeurdverklaring te schreeuwen, zelfs dan wanneer gemelde Garibaldi beloven zoude, « hunne goederen te laten aen degenen, die bewyzen zouden, ze eerlyk te hebben verkregen? »

» Dit is een gevaerlyke weg: wy waerschuwen de eigenaers er voor, die het hoog op hebben met het *Organe*. Heden bevelen de dierbare belangen der beschaving en van den vooruitgang, om den eigendom der Jesuiten te stelen. Wie weet, of morgen dezelfde, nog dierbaarder belangen niet eischen zullen, het goed der burgers aen te slaen. »

uer te voren nog ledige en droevige straten, als op eenen tooverslag verlieten alle burgers hunne wooningen, terwyl de vreemdelingen de poorten binnen stroomden.

Den ganschen dag bezette die menigte de markten en kerken, zich beurtelings met gebeden en wereldsche vermaken onledig houdende; maer by het vallen van den avonl begaf zich alles naar het grafelyk paleis, op eenen korten afstand van de stad gelegen, want de edele graef moest dien zelfden nacht, in volle wapenrusting, onder het voorportaal der San Salvador's kapel, de wacht houden, welke de ridderswetten aen iedereen oplegden alvorens hy tot ridder werd geslagen.

Met den laetsten klokslag der vespers ging de deur open tot groote blydschap der ongedultige menigte, die zulks sedert twaelf ure des middags verwachtte.

De stoet werd gepeend door de zonen der edelste ridders van Katalonie: zy zaten te peerd, en droegen de zweerden hunner vaders: die zweerden, in steekspelen en veldslagen, door roemryke scharden geadeld, droegen doorluchtige onderscheidingsnamen, als het zweerd van Karel-de-Groote, van Reinold en Roland.

Achter die edele jongelingschap kwamen de schildknapen, die men den volgenden dag tot ridder moest slaen: zy hielden de ontbloote zweerden hunner heeren en meesters. Die klingen waren nog glanzend en vry van roest en bloedvlekken, maer eenieder wist dat weldra die glans in den stryd zou verloren gaan.

Daerop volgden het zweerd van den graef, omgekeerd, derhalve als een kruis gedragen, om hem te doen herinneren, dat de pligten van verdediger des geloofs behoorden te gaen boven die van den wereldschen vorst.

Na het zweerd van den graef kwamen twee wagens van brandende toortsen omgeven en gevuld met twintig centaers, de offerande van de Graef aen de San Salvador's kapel, in vervulling eener belofte, door hem gedaan, en zulks omdat zyns vaders krankheid hem belette ter kruis-

Z. H. de Paus.

Men heeft reeds herhaelde keeren de aandacht ingeroepen op de groote beweging en op de nieuwe meubeling die er plaats heeft in het *Hôtel de Belle Vue*, hetgeen, zoo men zegt, gedaan wordt op last van een doorluchtig persoon. — Ziehier wat wy lezen in eenen brief uit Brussel, aen een hollandsch blad gerigt:

« Men begint hier van de mogelykheid der aenstaende komst van den Paus in onze hoofdstad te spreken. Hoevel dit berigt, dat op niets stelligs rust, nog slechts tot de categorie der geruchten behoort, moet men toch erkennen, dat het op zich zelf niet geheel onwaerschyndlyk is. België toch is een katholiek en onzijdig land en welligt het eenige in Europa, waer het hoofd der Kerk eene wykplaats kan nemen zonder zich te compromitteren. Van eene andere zyde is het zeker, dat sedert byna eene maend in het *Hôtel de Belle Vue* vele toebevelen worden gemaakt tot ontvangst van eene hooge persoonaele. Is het de Paus? Volgens hen, die beweren goed ingelicht te zyn, zou de Paus in het hotel van M. de Mérode zynen intrek nemen, indien hy naer Brussel kwam. Misschien is het wel voor het gevolg van den Paus dat er appartemenen in het *Hôtel de Belle Vue* in gereedheid worden gebragt. »

Gemeente-kiezing.

Toekomenden dingsdag, om 10 uren 's morgens, zullen de kiezers van Tongeren zich op het stadhuis vergaderen om over te gaen tot de kiezing van zeven raedsheeren, in vervanging van MM. A. Stevens, J. Smeets, Fr. Bailly, Hip. Arckens, J. Copis en L. Claes, uitgaende leden, en van M. Pety de Rosen die onze stad verlaten heeft.

De uitgaende leden zullen zonder tegenkanting herkozen worden ter uitzondering van M. Smeets, die niet meer verlangt herkozen te worden. De liberale associatie stelt twee kandidaten voor, in vervanging van MM. Pety en Smeets, te weten: MM. L. de Tiecken de Terhove en A. Noyen. Een groot getal onafhankelyke kiezers onzer stad dragen voor als kandidaat M. den advokaet A. Bettonville tegen M. Noyen.

M. Bettonville schynt ons alle hoedanigheden te vereenigen om het ambt van raedsheer te bekleeden. Zyne

vaert op te trekken, hetgeen hem griefde als ridder en als Christenen.

Daerna kwam de edele graef zelf, gezeten op een prachtig peerd. Heer Raymond Bérenger III was een schoon en wakkere jongeling van achtiën of negentien jaren. Zyn hoofdhaar hing ter wederzyde tot op zyne schouders en werd door een gouden diadeem op zyn verheven voorhoofd gevestigd. Hy droeg een wapenrok, want later moest hy het barnas aantygen; maer boven dien wapenrok viel in styve, groote plooiën, een mantel van goudlaken tot op de stygbeugels neder. Twee edelen volgden den graef; zy droegen zyne wapenen: een helm met vizier, een malienkolder van dooreen gevlochten goud en staal, en een schild, waerop de rozenkrans der graven van Barcelona prykte. De wapendragers werden begeleid door twee edelen met ontbloote zweerden.

Daerna kwamen twee aen twee het twaelftal edelen, die de graef tot ridder moest; en die, vervolgens op hunne beurt, ieder tien edelen tot den ridderstand moesten verheffen: die honderd en twintig volgden hen onmiddelyk, ook twee aen twee, ook op hunne fiere en ryk opgetoomde strydpeerden gezeten.

Na hen kwamen vier en vier met inachtneming van rang en weerdigheid, de geestelyke vorsten, de Koningen en de gezanten der Koninge, de herten, de graven en de ridders. En eindelyk het volk met zyne duizende hoofden, en voorop een drom trompetters, fluit- en cimbaelspelers, en een troep narren en goochelaers.

Langzaam trok de stoet in diër voegen voort, en in weerwil van den korten afstand was het middernacht, toen de graef aen het portaal der San Salvador's kapel afsteeg.

Aen de spits van alle de edelen, die met hem tot ridder moesten worden geslagen, trad nu Raymond de kerk binnen, en volcandigde de voorgeschreven ridderwacht, onder het storten van gebeden en het zingen van psalmen.

Met het aenbreken van den dag werden de kerkdeuren